

ΕΤΟΣ 74ον

25 Ὀκτωβρίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3830)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ὁ Κύριος, καθώς ἱστορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, διέπλεε μαζί μέ τούς Μαθητές Του τήν τρικυμισμένη θάλασσα τῆς Τιβεριάδος. Οἱ Μαθητές ἔμφοβοι τοῦ ζητοῦν νά τούς σώσει ἀπό τόν ἐπαπειλούμενο καταποντισμό. Καί Ἐκεῖνος διά τοῦ λόγου Του γαλήνευσε τήν θάλασσα! Μετά τό θαυμαστό αὐτό γεγονός προσωρμίσθησαν στήν ἀπέναντι ὄχθη, στήν χώρα τῶν Γαδαρηνῶν· καί τοῦτο, γιατί ὁ Χριστός ἤθελε αὐτή τήν φορά νά γαληνεύσει τήν τρικυμία τῆς ψυχῆς ἑνός ἀνθρώπου πού ζοῦσε ἐκεῖ καί ταλαιπωροῦνταν σέ ἀφάνταστο βαθμό ἀπό τήν ἐπήρεια τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων.

Τά ἀκάθαρτα πνεύματα

Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, τά ἀκάθαρτα πνεύματα εἶναι προσωπικές ὑπάρξεις τοῦ πνευματικοῦ κόσμου μέ αὐτεπίγνωση, δική τους θέληση καί ἐλευθερία. Δημιουργήθηκαν ἀπό τόν Θεό, ὅπως καί οἱ λοιπές ἀγγελικές δυνάμεις. Ἐξέπεσαν, ὅμως, ἀπό τό ὕψος τῆς θείας Δόξης καί τῆς μετά τοῦ Θεοῦ κοινωνίας, ἐξαιτίας τῆς αὐτονομήσεως, τῆς κακῆς προαιρέσεως καί τοῦ ἐγωισμοῦ. Ὁ διάβολος δέν θέλησε νά ἐννοήσῃ ὅτι ὁ Θρόνος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἡ ἄκρα Ταπείνωση καί, παρότι μισεῖ ἀσύλληπτα τόν Χριστό, γνωρίζει ὅτι Ἐκεῖνος ἐξακολουθεῖ νά τοῦ προσφέρει ἀπροσωπώληπτα τήν ἀγάπη Του. Καί σέ αὐτό ἀκριβῶς συνίσταται ὁ «βασανισμός», ἀπό τόν ὁποῖο ζητοῦν τά ἀκάθαρτα πνεύματα νά ἀπαλλαγοῦν, ὅπως λέει ἡ περικοπή μας. Γιατί εἶναι πράγματι φοβερό νά μισεῖς κάποιον καί ἐκεῖνος νά μή παύει νά σέ ἀγαπᾷ.

Ὁ δαιμονιζόμενος τῶν Γαδαρηνῶν

Ὁ Χριστός συναντᾶται μέ τόν δαιμονιζόμενο τῶν Γαδαρηνῶν. Ἡ θέα αὐτοῦ τοῦ δυστυχοῦς ἀνθρώπου εἶναι ἀξιολύπητη καί τραγική. Τό ἀκά-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπῆντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράζας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἄλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμά, ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Θαρτο πνεῦμα τὸν εἶχε κυριεύσει ἐπὶ πολλὰ χρόνια, γιὰ λόγους πού μόνον ὁ Θεός γνωρίζει. Ὁ Κύριος τὸν ἐλευθερώνει καὶ τὸν θεραπεύει. Ἄλλωστε, στὴν Ἀγία Γραφή τονίζεται ὅπως ἰδιαίτερος ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Λόγου χάριν, στίς «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» διαβάσουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐχρίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μέ Πνεῦμα Ἅγιο καὶ δύναμη καὶ «διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός ἦν μετ' αὐτοῦ» (Πράξ. 10,38). Καὶ στὴν Α' Καθολικὴ Ἐπιστολὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἐπισημαίνεται ὅτι «εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου» (Α' Ἰωάν. 3,8).

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὅταν ὁ Ἰησοῦς θῆκε στήν ξηρά, τόν συνάντησε ἕνας ἄνδρας ἀπό τήν πόλη, πού εἶχε δαιμόνια ἀπό πολύ καιρό, δέν φοροῦσε ροῦχο καί δέν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλά στά μνήματα. Ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦ, φώναξε δυνατά καί ἔπεσε στά πόδια του καί μέ δυνατή φωνή εἶπε: Τί σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ ἱκετεύω, μή μέ βασανίσεις. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τό ἀκάθαρτο πνεῦμα νά βγεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο. Τό δαιμόνιο τόν εἶχε κυριεύσει ἐπί πολλά χρόνια, μάλιστα τόν ἔδεναν μέ ἀλυσίδες καί τόν φύλαγαν μέ σίδερα στά πόδια, ἀλλ' αὐτός ἔσπαζε τά δεσμά καί ὁ δαίμονας τόν ὀδηγοῦσε στίς ἐρημιές. Τόν ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καί τοῦ εἶπε: Ποιό εἶναι τό ὄνομά σου; Αὐτός εἶπε: Λεγεών· καθόσον εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλά δαιμόνια· καί παρακαλοῦσε τόν Ἰησοῦ νά μήν τοῦς διατάξει νά πᾶνε στήν ἄβυσσο. Ἦταν ἐκεῖ ἕνα κοπάδι ἀπό πολλούς χοίρους πού ἔβοσκαν στό βουνό· καί τόν παρακαλοῦσαν νά τοῦς ἐπιτρέψει νά μποῦν σέ ἐκείνους· καί τοῦς ἐπέτρεψε. Βῆκαν τά δαιμόνια ἀπό τόν ἄνθρωπο καί μπῆκαν στούς χοίρους, ὅποτε τό κοπάδι ὄρμησε πρὸς τόν γκρεμό καί πνίγηκε στή λίμνη. Ὅταν οἱ βοσκοί εἶδαν αὐτό πού ἔγινε, ἔφυγαν καί τό εἶπαν στήν πόλη καί στήν ὑπαῖδρο. Βῆκαν λοιπόν νά δοῦν τό γεγονός καί ἦλθαν στόν Ἰησοῦ καί βρῆκαν τόν ἄνθρωπο, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, νά κάθεται ντυμένος καί λογικός κοντά στόν Ἰησοῦ, καί φοβήθηκαν. Διηγῆθηκαν σέ αὐτούς ὅσοι εἶχαν δεῖ τό γεγονός, πῶς σώθηκε ὁ πρῶν δαιμονισμένος. Καί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν παρακάλεσαν τόν Ἰησοῦ νά φύγει ἀπό αὐτούς, γιατί τοῦς εἶχε κυριεύσει μέγας φόβος· αὐτός μπῆκε στό πλοῖο καί ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνδρας, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, τόν ἱκέτευε νά πάει μαζί του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τόν ἔδωξε καί τοῦ εἶπε: Νά ἐπιστρέψεις στό σπίτι σου καί νά διηγηθεῖς ὅσα ἔκανε γιά ἐσένα ὁ Θεός. Ἐφυγε καί διεκήρυσσε σέ ὅλη τήν πόλη, ὅσα ἔκανε σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Τό ψυχосωματικό ἄλγος τοῦ ἀνθρώπου

Ἄς ἀναφέρουμε, ὅμως, κάποια δείγματα ψυχικοῦ καί σωματικοῦ ἄλγους τοῦ δαιμονιζομένου τῶν Γαδαρηνῶν, ὅπως αὐτά περιγράφονται στήν περικοπή μας. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, λόγῳ τῆς καταστάσεώς του, εἶχε παύσει νά ἀναζητεῖ τόν Θεό. Ὁ Θεός, ὅμως, δέν ἔπαυσε νά τόν ἀναζητεῖ. Δέν μπορούσε νά ἐπικοινωνήσῃ μέ τοῦς συνανθρώπους του· ἦταν κλεισμένος στόν ἑαυτό του. Δέν φοροῦσε ἐνδύματα καί, συνεπῶς, παρουσίαζε πρόσθετα στοιχεῖα ἀντικοινωνικότητας. Δέν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλά στά μνήματα.

Τά ὡς ἄνω φαινόμενα, δυστυχῶς, παρατηροῦνται καί στήν ζωή πολλῶν συνανθρώπων μας. Ἀραγε, ἔχει ὁ ἄνθρωπος σήμερα τόν πόθο νά

25 Ὀκτωβρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

Μαρκανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων († 355).

Ταβιθάς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ήχος: δ' – Ἐωθινόν: Ι' – Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η' 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Νοεμβρίου, Ε' Λουκά.

Απόστολος: Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ' 19-31.

ἀναζητήσει τόν Θεό, νά Τόν γνωρίσει καί νά Τόν ἀγαπήσει; Ἐπιδιώκει νά μάθει τήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας περί τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κόσμου, ὅπως τήν παρέδωσε ὁ Κύριος, οἱ θεοκήρυκες Ἀπόστολοι, οἱ θεοφόροι Πατέρες; Καί ἔπειτα, ποῖο εἶναι τό ἐπίπεδο τῶν διαπροσωπικῶν μας σχέσεων; Ὑπάρχει ἀλήθεια, ἀλληλεγγύη, ἀνιδιοτέλεια, ἀληθινή ἀγάπη; Καί ἂν ὄχι, τί κάνουμε γιά τήν βελτίωση τῆς ἐπικοινωνίας μέ τόν συνάνθρωπο;

Ἡ ἀκόλουθη φράση τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων» γιά τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπη καί ἐνότητα τῶν πρώτων χριστιανῶν πρέπει νά ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα γιά τόν πνευματικό ἀγῶνα κάθε πιστοῦ: «Τοῦ δέ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά καί ἡ ψυχὴ μία» (Πράξ. 4,32). Ὁ Ἰησοῦς συνδέει τίς καρδιές τῶν πιστῶν «ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν» (Ἰωάν. 17,21). Τέλος, καθὼς ἀλληγορικά ἐρμηνεύουν Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, τό ἔνδυμα ποῦ δέν ἐπιθυμεῖ νά φορέσει ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ Χάρις καί τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ ποῦ καλύπτει κάθε ὑπαρξιακό κενό καί δίνει ἀληθινό νόημα στήν ζωή. Καί, βεβαίως, στήν ἄρνηση τοῦ Γαδαρηνοῦ νά μείνει σέ οἰκία ὑπονοεῖται ἡ τάση τοῦ ἀνθρώπου νά ἀπορρίπτει μέ εὐκολία τήν Ἐκκλησία καί νά ἐπιλέγει χώρους διαμονῆς, οἱ ὁποῖοι ὁδηγοῦν στόν θάνατο. Ὁ Χριστός μᾶς περιμένει στήν Ἐκκλησία Του, γιά νά μᾶς κάνει ἀδελφούς καί συγκληρονόμους Του. Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στό κάλεσμά Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὁρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr